

[Welkom](#)
[Hoofdmenu](#)
[OER-koken ANDERS](#)
[Arrangementen](#)
[Agenda 2016](#)
[Expositie 2016](#)
[SpeurNeuzenPad](#)
[Diverse tuinen](#)
[Plattegrond](#)
[Routebeschrijving](#)
[Bed&Breakfast](#)
[Vakantieverblijf](#)
[Wandelmogelijkheden](#)
[Anbi Donatie](#)
[Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
[Rustpunt](#)
[Links](#)

STICHTING DE KRUIDENHOEVE

(Anneke en Willem Smits)

Den Oosterhuis 10, 7707 PE Balkbrug (O)

Telefoon 0523-656049
of zend een [emailbericht](#)

De Kruidenhoeve Actueel

(meest actuele bovenaan)

NIEUWSBRIEF

Naam:

E-mailadres:

verzoekt toezending van de
maandelijkse Nieuwsbrief van
de Kruidenhoeve

Op deze pagina wordt een overzicht gegeven van de actuele situatie rond de Kruidenhoeve in het jaar 2002.

december 2002

De laatste maand van het jaar zit er weer op.

Het was een maand met contrasten: Het begon zacht en de laatste dag was het ook niet echt koud, net onder het vriespunt, maar daar tussenin was het behoorlijk koud, er was zelfs een nacht dat het ruim 11 graden vroom! De eerste dag van december was een prachtige zonnige dag. Die middag ontdekte ik een dode kip in het nachthok. De kip had duidelijk geen natuurlijke dood (of toch wel?) gestorven, want ze lag daar zonder kop, kennelijk afgebeten... Een raadsel, want de ren was dicht; dus waarschijnlijk was er een klein roofdierje binnen gekomen. Vanaf die dag sloten we voor alle zekerheid ook het luikje tussen binnen- en buitenhok, maar er blijven altijd kieren en je zou het kunnen vergeten.... De rest van de maand ging het gelukkig goed. Ook begin december zag Willem een vos op het toegangsweggetje naar onze boerderij.

Deze rover kon niet de kippenmoordenaar zijn, want de ren was afgesloten. Een maand eerder werd de (dezelfde?) vos al gezien bij onze burens.

Er werd vorst verwacht dus beschermden we planten met noppenfolie en zetten plantenbakken binnen. We raapten en plukten mispels en maakten er jam van volgens een recept van internet. Het werd lekker, maar het was wel veel werk. De parelhoenders, die tot dan toe vrij in de tuinen konden rond struinen zetten we bij de kippen in het hok, maar ons enige schaap kon in de wintertuin niet veel kwaad en mocht vrij rondlopen. Zo kon ze nog voldoende gras eten. Als we zouden merken dat ze aan uitbottende bolletjes of uitlopende takken zou gaan eten dan zou ze weer naar haar eigen wei verbannen moeten worden. Daar kon ze so-wie-so wel naar toe en daar staat ook haar hok. We hingen vetbolletjes en netjes met pinda's op voor de vogels en strooiden voer op de grond en in het vogelhuisje. Je begrijpt niet dat vogels dat zo snel door hebben. Het duurde niet lang of daar kwamen ze: de vinkjes, mussen, merels, lijsters, roodborstjes, kool-, pimpel- en zwarte meesjes en ook een paar onbekende vogelsoorten. En ook de vorst liet niet lang meer op zich wachten. Op 6-12 viel er wat lichte motsneeuw, op 7-12 gevolgd door hagel die pas op 18-12 was verdwenen. Daarna vroom het niet iedere dag meer en tegen het eind van de maand was het weer heel geschikt om te snoeien. Dus maakten we daar een begin mee en we deden dat tamelijk rigoureuus. De enorme hoeveelheid snoeihout die daar van af kwam moest weer worden opgeruimd en dat deed ik door de takken te verslepen naar de wal om een deel van de tuinen. Daar stak en vlocht ik ze door de al aanwezige takkenbende. Het is niet te geloven hoeveel je op die manier kunt verwerken. Het is voor mij heerlijk werk; ik ben in de winter ook lekker buiten, ik houd opruiming (veel meer kun je nog niet doen) en ik verbreed zo de wal, zodat het pad eroverheen wordt verbreed en verstevigd. Een milieuvriendelijke methode: al het snoeiafval wordt gebruikt en vogels, egels en andere kleine dieren kunnen zich in deze takkenwirwar verschuilen of er in nestelen. De mollen waren aardig actief; overal in het gras lagen grote molshopen die Willem iedere dag met de hark weer plat maakte. Aan het eind van december kon je al weer goed merken dat de dagen langer werden. Aan sommige struiken zag je voorzichtig hier en daar al een ontluikend blaadje en de toverhazelaar stond op uitkomen.

november 2002

Een redelijk zachte maand, geregeld zon, af en toe regen en een paar nachtvorstjes. Ook hadden we nog wel eens mist.

Enkele bomen en struiken zijn verplaatst, maar er moeten nog meer verhuizingen plaats vinden. Er wacht ons ook nog veel snoeiwerk.

Begin deze maand waren de ganzen van onze burens een keer heel erg onrustig: er bleek een vos te lopen die er als een haas vandoor ging toen hij werd gesnapt.

Zo langzamerhand viel vrijwel al het blad van de bomen en verloren de struiken ook hun geel, oranje of rood blad. Het werd steeds kaler. Je kunt je niet voorstellen dat alles 's zomers weer

vol, groen en kleurig zal zijn. Toch bloeide er in de laatste week van de november, op bescheiden schaal, nog veel: verschillende rozen, sieraardbeitjes, lage campanula, goudsbloem, laag katekruid, rode salie en chrysant (tegen de boerderij aan, dus beschut), vingerhoedskruid, primula (al maanden), madeliefjes, paardebloem, driekleurig viooltje, scharlei, verfkamille, kaasjeskruid, Mexicaans madeliefje, moederkruid, lavendel, paarse dovenetel, kleine en grote maagdenpalm, mahonia, wijnruit, wilde marjolein en klimop. Het stuifmeel van de klimop trok heel veel insecten; op mooie dagen ook veel bijen. Verder gaven de rode, oranje, roze en witte bessen, de mooie zaden van de kardinaalsmuts en de kale, paarsrode takken van kornoelje en (Japanse?) wilg op stam ook nog wat kleur aan de tuinen. Pluimen van verschillende grassoorten gaven een mooi silhouet. Overigens hadden sommige planten, rododendron, sering, ribes en niet te vergeten helleborus of kerstroos, al dikke knoppen, een belofte voor de komende maanden. De poel stond aan het eind van de maand behoorlijk hoog en leek daardoor veel groter.

De grond raakte bezaaid met eikels, kastanjes en blad. Kleine dieren kunnen zich hieronder verschuilen en de planten worden beschermd tegen kou. Veel vogels zijn inmiddels weggetrokken maar daar kwamen weer andere voor in de plaats, zoals b.v. fazanten en kraaiachtigen. Merels en lijsters zijn er ook voldoende; zij zorgen er voor dat de laatste bessen van de struiken verdwijnen. Een deel van de laatste vruchten, de mispels, hebben we geogst,

maar er hangt ook nog wat. Wie wat bewaart, die heeft wat.

Ons enig overgebleven schaap mag een tijdje vrij in de tuinen rondlopen om het gras kort te houden. Ze eet vooral gras, maar af en toe zie ik haar ook wel eens van andere planten eten. Als het te gek gaat worden moet ze weer terug naar haar eigen wei.

November eindigde met een paar sombere, mistige dagen. Maar... nog maar een paar weken en dan gaan de dagen weer lengen...

oktober 2002

Aan het begin van deze oktobermaand hadden we overdag nog schitterend weer. Een gloedvolle herfst kleurde de tuinen. Er bloeide ook nog heel veel, maar daar maakte een aantal nachtvorstjes snel een einde aan. Het blad van dahlia's werd zwart en de bloemen verloren hun kleur: rood werd lichtoranje en oranje werd lichtgeel. Andere vaste planten verloren in snel tempo hun bloemen en blad en veel van deze planten verdwenen al bijna of helemaal. De rabarber lag plat, maar de ridderspoor ernaast bloeide nog en de rode snijbiet was ook nog mooi. De sedums stonden er nog gekleurd op, net als de blauwe monnikskap, en ook herfstasters stonden nog te schitteren.

Een herfsttuin heeft ook z'n charme! Van de appelbomen werd het laatste fruit geogst, vooral veel goudrenetten; heerlijke appels.

Van de notenbomen kregen we heel wat noten, maar ongeveer halverwege de maand was dat afgelopen. De volgroeide tamme kastanjes begonnen pas begin oktober te vallen, maar dat was in een paar weken ook wel bekeken. De amandelboom bracht dit jaar ca 80 (bittere, extra gezonde!) amandelen voort. De sojaboontjes die we dit jaar voor het eerst hadden deden het aardig goed.

Er vielen deze maand slechts enkele pittige buien; pas aan het eind van de maand steeg het waterpeil van de poel. Met die koudere nachten zaten de kikkers waarschijnlijk al lang weer in de modder; ze lieten zich in ieder geval niet meer zien.

Zondag 27 oktober hadden we, zoals overal in het land, zware storm te verduren. De schade viel gelukkig erg mee: behalve dat er natuurlijk veel grote en kleine takken van de bomen waren gewaaid, bleek maandag dat een dikke hulstboom was omgewaaid. Er was dus meteen weer werk aan de winkel: takken afzagen en achter de wallen gooien. Onze oudste notenboom van ca 23 jaar heeft het waarschijnlijk erg zwaar gehad want de grond om de dikke stam vertoonde aan de windkant allemaal scheuren, alsof de wortels er uit hadden willen komen. De boom staat een klein beetje schuin, maar misschien was dat altijd al zo? Bij de volgende zeer zware storm zullen we het misschien weten...

Afgelopen weken hebben we al aardig wat gesnoeid, al kruiwagens vol blad van het gras geharkt en maakten we een begin met het binnenhalen van vorstgevoelige planten en het uit de grond halen van de dahlia's.

De laatste dagen van de maand waren ook weer heel mooi met veel zon en nauwelijks wind. We zagen nog een atalanta en een citroenvlinder. De nachten werden al aardig fris. We kregen een rododendron met zeker 100 knoppen; een belofte voor het komend voorjaar!

september 2002

Alweer een prachtige maand; slechts een paar echt natte dagen en verder veel zon en prima temperaturen!

Nadat de tuinen dicht waren voor bezoekers ben ik aan het veranderen gegaan; de "slinger" moest een geurlaantje worden en het pad naar de poel een kruidenpad. Inmiddels is het geurlaantje min of meer voltooid (nu erg kaal) en het kruidenpad wordt ook al wat. Ik ben erg benieuwd hoe e.e.a. er komende zomer uit zal zien.

Er was nog steeds veel kleur in de tuinen van vlinders, maar vooral van dahlia, cotoneaster, wonderboom, lampionplant, diverse kardinaalsmutsen en vlinderstruiken. Er waren nog steeds bloeiende floxen, scharnier- en schildpadbloemen. Verschillende soorten herfstasters begonnen te bloeien.

In de eerste helft van september was de mooie blauwe kleur van ridderspoor nog op vele plaatsen te zien. En aan het eind van de maand bloeide de weigelia weer of nog steeds, inmiddels samen met de blauwe monnikskap. Kleur genoeg dus, maar bomen en sommige struiken gingen hun blad laten vallen en het werd dus duidelijk kaler. In de tweede helft van de maand vielen ook de eerste walnoten, wat later gevolgd door de eerste, nog niet geheel volgroeide, tamme kastanjes.

De druiven werden bijna allemaal geplukt en gedeeltelijk tot jam verwerkt. Wat aan het eind van de maand nog hing werd vooral door merels gegeten. De oogst van perziken was mager:

in totaal slechts 8. Volgend jaar beter! Hazelnoten doen dit jaar ook niet erg hun best. De druiven en noten zijn niet de enige vruchten die we konden oogsten. Afgezien van de vlierbessen die voornamelijk door de vogels werden gegeten en stooferen die al hangend aan de boom door rotte plekken waren aangetast, konden we van de zogenaamde "valappels" heel veel appelmoes maken en plukten we een aantal soorten appels voor onze wintervoorraad en raapten we noten en amandelen. Ook oogstte ik al heel wat zaden. De moestuin bood, net als heel de zomer trouwens, een kleurige aanblik. De kardoen die zo mooi had staan bloeien was nu bijna overwoekerd door een voor ons onbekende klimplant en was inmiddels helemaal bruin, maar de amarant, een graansoort uit de V.S. stond er prachtig bij met z'n warme paarsrode kleur. Ook de oranje bloemetjes van de pronkboon stonden er nog vrolijk bij, evenals de rode snijbiet, rabarber en de O.I. kers. We oogstten vooral pakzooi, bonen, sojaboontjes en pompoenen en kalebassen. Deze laatste vruchten liggen nu als een kleurig stilleven te drogen onder de overkapping van het theehuis.

augustus 2002

Een heerlijke maand deze augustusmaand: meestal lekker warm en toch op tijd regen.

In het begin van de maand hadden we ineens heel veel vlinders op het koninginnekruid: witjes, distelvlinders, atalanta's en gelukkig ook weer heel wat dagpauwogen. Een aantal planten is inmiddels uitgebloeid, maar in de geel/oranje/rode tuin zag het er zo mooi en vurig uit dat ik besloten heb deze tuin voortaan vuurtuin te noemen. Ik ga er nog meer oranje en oranje/rode planten in zetten, vooral planten die in juni bloeien. De bessen van cotoneaster, de dankbare dahlia, monbretia, het oosters knoepkruid en de wonderboom gaven er deze maand vooral veel warme kleur aan.

Elders in de tuin schitterden lijster- en vlierbes en o.a. rode zonnehoed, scharnier- en schildpadbloem en de vele cotoneasters. Weigelia's, riddersporen en vingerhoedskruid bloeiden voor een tweede keer. Floxen bloeiden nog steeds. We aten de lekkere druiven uit het kasje. De muskaatdruiven boven het druiventerras, amandelen, jutteneren en goudreinetten doen het dit jaar erg goed, de perziken en de stooferen minder. Volgende maand is het tijd om de rest van de druiven, appels en noten te oogsten. We hebben ook weer honing kunnen slingeren.

Onze ooievaars zijn weer weg. De jonge ooievaars zijn rond 10 augustus vertrokken en de ouders lieten zich op 31 augustus voor het laatst zien. We hopen natuurlijk dat ze de lange tocht naar het zuiden zullen overleven en dat we de ouders volgend jaar weer terug zullen zien op het nest. De jonge ooievaars zullen pas over drie à vier jaar weer naar deze streken komen.

Per 1 september zijn de tuinen gesloten tot volgend jaar juni. Tijd voor onderhoud, snoeien, veranderen en verbeteren!

juli 2002

Het hoogtepunt van de bloei is al weer achter de rug en de tuinen zullen dit seizoen nog maar een maand open zijn, maar het is nog steeds de moeite waard om te komen kijken.

In juli kwam er op sommige plaatsen in de tuinen heel veel kleur, in het begin van de maand zorgde ridderspoor voor verschillende fel blauwe accenten. Met name in de geel/oranje/rode tuin schitterden wat later de vlammeende kleuren van dahlia en monbretia. Prachtig!

Daarnaast bloeiden behalve kleurige klapprozen onder meer toorts en guldenroede. Op andere plaatsen wolkten de floxen en gipskruid en kwam koninginnekruid in bloei. De klapprozen waren aan het eind van de maand niet veel meer, maar er stonden nog genoeg andere planten in bloei. Toch keek je op sommige plaatsen al door struiken heen, waar een maand geleden alles nog dicht begroeid was. Vooral vlier werd doorzichtiger. Een struik die het dit jaar heel goed deed was de Japanse wijnbes met z'n talloze, smakelijke, rode besjes, die qua vorm aan bramen doen denken.

Onze bijen vlogen in juli druk van bloem tot bloem en we zagen veel vlinders. Het viel ons op dat er heel veel koolwitjes en ook aardig wat landkaartjes en zandoogjes rondvlogen, maar het leek of er minder atalanta's en dagpauwogen waren. Ook de kleine vos liet zich minder zien.

Het weer was afwisselend: héél warm met verschillende dagen van meer dan 30 graden en daarna tropische buien, maar er waren ook veel gewoon lekker warme of koele dagen. Na de harde wind en dito buien lag er wel het één en ander plat, maar de schade bleef beperkt.

Hoewel het weer soms te warm of te nat was voor tuinbezoek kwamen er toch weer heel wat bezoekers de tuinen bewonderen. Er werd ons veel lof toegezwaaid, dus wij hadden het gevoel dat we veel mensen een plezier deden en niet alleen voor onszelf werkten. In de ochtend van woensdag 3 juli, een hele natte dag, kwam TV-Oost voor het programma Weer Week-end voor vrijdagavond 5 juli opnames maken in de tuinen en het verhalen vertellen. Het werd een aardig programma en je zag nauwelijks dat het weer niet meewerkte. Van de jonge ooievaars valt nog te vertellen dat ze geweldig gegroeid zijn; ze zijn bijna net zo groot als pa en moe. Je ziet alleen nog verschil in de kleur van snavel en poten; van een jonge ooievaar zijn die grauw van kleur en van de ouders oranje. In de loop van de maand leerden de jongen vliegen en waren ze steeds vaker "niet thuis". 's Avonds waren ze weer op het nest, maar omdat ze zo groot waren geworden paste de hele familie er niet meer op. Eén der ouders week dan vaak uit naar de schoorsteen van onze boerderij. Het zal niet lang meer duren of ze zullen vertrekken naar Afrika of Spanje. In augustus zijn de tuinen nog open op zaterdag 3 augustus (dan worden er verhalen verteld) en op elke dinsdag en woensdag van 10 tot 17 uur. In de schuur is een tentoonstelling over imker, bijen en bijenproducten; buiten staat een demonstratie-bijenkast.

juni 2002

Het was een groeizame maand, in meerdere opzichten. In de eerste plaats groeiden de planten explosief en kwam er veel tot bloei. Het werd weer schitterend, heel kleurig, en toch moest er ook nog heel veel in bloei komen.

Zaterdag 1 juni waren de tuinen voor het eerst te bekijken en er kwamen al meteen aardig wat mensen. Er werden, als extra attractie, verhalen verteld en het blijkt dat mensen dat weten te waarderen. Er kwamen ook al weer de nodige groepen.

Op de open tuinendag, zaterdag 22 juni, kwamen er ver over de honderd bezoekers en er werden zeven keer verhalen verteld. Een groot aantal bezoekers had het geluk getuige te kunnen zijn van het ringen van de jonge ooievaars. Dat was een aparte belevenis: de ooievaars werden uit het nest getild en onder de arm via een ladder naar beneden gebracht. Ze hielden zich daarbij heel rustig, "dood", uit een soort gevoel van "niet bewegen, dan ben ik niet interessant". Op de grond gelegd bleven ze ook heel stil liggen. Het was dus absoluut geen paniektoestand en geen gefladder; het was voor de mensen in ieder geval heel relaxed om mee te maken. De ooievaars waren toen rond 6 weken oud en gewoonlijk vliegen ze tussen 9 en 10 weken uit. Er was nogal veel verschil in grootte tussen de dieren; waarschijnlijk had er, qua leeftijd, nog een jong tussen gezeten. De oudste was al behoorlijk groot.

Aan het eind van de maand kon het eerste kleinfruit in de vorm van frambozen, witte, rode en zwarte bessen worden geplukt. De vogels hebben ons vaak geholpen.

Omdat we veel last van slakken hebben laten we onze parelhoeders los lopen. Deze dieren maken er minder een troep van dan onze kippen die vreselijke kuilen maken en de planten plat lopen. De parelhoeders zijn grappige beesten, maar ze kunnen vreselijk lawaai maken. Overigens vinden bezoekers dat altijd leuk. Hier heeft ook niemand daar last van, maar het zijn geen dieren voor in een stadstuin! We hebben nog steeds veel slakkenvraat, dus of het echt helpt? Misschien zou het anders nog erger zijn. Wie weet...

Kom de tuinen van De Kruidenhoeve eens in werkelijkheid beleven. We zijn in juli en augustus nog open op elke dinsdag en woensdag en de eerste zaterdag (dan worden er verhalen verteld).

mei 2002

De afgelopen maand stond in het teken van werken, werken en nog eens werken. Het onkruid groeide tegen de klippen op, maar tegen het eind van de maand kwam er weer wat orde in de chaos. Gelukkig groeiden ook de planten en viel er veel moois te genieten: de bloeiende kastanjeboom bijvoorbeeld en struiken als brem, gaspeldoorn, weigelia, deutzia en vlier. Maar het mooiste van alles vonden wij toch dat er, waarschijnlijk rond de tiende mei, jonge ooievaartjes geboren zijn op het nest in het Reestdal vlak achter De Kruidenhoeve. De eerste tijd zagen we alleen aan het gedrag van de ouders dat er jongen moesten zijn. Ze stonden om beurten wat in het nest te rommelen. Na verloop van een dag of 10 zagen we wat beweging; er was in ieder geval „n jong. Dagenlang zagen we maar „n kopje of „n stel vleugeltjes, maar later bleken er toch twee jongen te zijn. Ze groeien voorspoedig. De ouders blijven om beurten op het nest; de ander gaat op voedsel uit. Als de ooievaar met, ingeslikt, voedsel terugkomt wordt er iedere keer flink geklepperd als begroeting, dan wordt het voedsel uitgebraakt en de jongen aangeboden. Daarna gaat de andere ooievaar op jacht. Vader en moeder ooievaar verzorgen de jongen samen, allemaal heel geëmancipeerd dus.

De kerkkuilen kwamen helaas niet terug na de verwijdering van het nest plus eieren van de kauwtjes die de uilenkast in bezit hadden genomen; de kauwtjes wel en ze kregen drie jongen. Die hebben we maar laten zitten. De wielewalen hebben zich nog niet laten zien of horen. Volgende maand meer nieuws.

april 2002

De maand begon met mooi, zonnig en winderig weer. Het werd zo droog dat de nieuwe aanplant besproeid moest worden. Hoewel alle planten een groeispuurt maakten bleef de groei van het gras vanwege de droogte toch achter. De mollen hadden in het gazon aardig huis gehouden en er moesten kale plekken opnieuw ingezaaid worden.

De ooievaars lieten zich veelvuldig zien en we waren twee keer getuige van een paring. Zou het er dit jaar echt van komen? In de loop van de maand werd het steeds duidelijker dat het een serieuze zaak was en nu zitten we met spanning te wachten op het uitkomen van de eieren.

In de tuinen werd weer een stukje ontgonnen en ingeplant. Een boomverzorger kwam er aan te pas om onze oude kastanjeboom die aan een uitstekende stomp van een lang geleden afgezaagde tak zwammen vertoont te onderzoeken. Er kwam zelfs een man met een resistograaf (o.i.d.) om te onderzoeken in hoeverre de boom eventueel is aangetast door witrot. Dat blijkt gelukkig mee te vallen; de kastanje heeft zichzelf afgesloten voor de aantasting. Als er wel witrot zou zijn geconstateerd zou de boom ten dode opgeschreven zijn.

De spirea's, sleedoorns, krentenstruiken, pruimen- en perenbomen zorgden voor veel licht tussen het voorzichtig uitlopende groen. De larix kreeg ook weer z'n bijzondere roze bolletjes.

Tijdens de bloei van de pinksterbloemen rond de poel liet het oranjetipje zich weer zien. Afhankelijk van het weer zagen we ook diverse andere vlinders. Met onze kerkuil wil het dit jaar niet lukken. In maart zat hij bij controle op het nest in de uilenkast, maar net als vorig jaar kwamen er ook weer kauwtjes het nest bezetten. De eieren van de kauwtjes werden weggehaald maar de uil bleek gevlogen... We hopen dat hij nog terug komt. Aan het eind van de maand april werd het koud en erg nat, maar alles werd groen; ook de eiken werden eindelijk een beetje groen. De gaspeldoorn bloeide en ook de appelbomen in de boomgaard stonden er schitterend bij! En de kastanjeboom werd steeds mooier. Het onkruid dreigde ons ook weer de baas te worden. Hard werken dus! Geregeld zat er een ooievaar op het dak van de boerderij of er vloog er een laag door de tuinen. Onze dieren: ezel, schaap, kippen, hond en katten, trekken zich er niets van aan. De volgende keer kan ik -hoop ik- meer schrijven over de ooievaars. Tot dan!

maart 2002

Niet alleen het uitlopen of bloeien van bomen, struiken, bollen en vaste planten zagen we de afgelopen maand; ook verschillende vlinders en vogels waren er volop. Geregeld vloog een paartje buizerds over of we zagen een op buizerd een paaltje in de wei of op het dak van onze schuur, de wulp liet zich horen, net als de tijftjaf en het kwikstaartje. Leden van NatuurWerkGroep de Reest constateerden dat de kerkuil weer in de uilenkast zat en... op 8 maart zat er een ooievaar op het nest in het Reestdal, vlak achter De Kruidenhoeve. Bij één ooievaar bleef het niet; vaak waren er twee, soms drie. Er waren schermutselingen in de lucht, hevig geklepper en vleugelgeklapper. Aan het eind van de maand leek er een hecht stel overgebleven. Toch waren ze niet de hele dag op het nest of in het Reestland aan het foerageren. Uren waren ze vaak afwezig. Was dit normaal in de aanlooptijd tot het broeden? Er was heel veel te doen in de tuin: de borders moesten weer van hun bladerdek verlost worden, struiken en vaste planten verzet of nieuw geplant, e.e.a. veranderd, opgeruimd, en ga zo maar door. Kortom: druk, druk, druk! In de eerste weken regende het af en toe, maar de tweede helft was zeer droog. Het weer was overwegend zonnig en er was weer veel wind. Aan het begin van de maand was er een kort maar hevig onweer en een onverwacht zware storm. Wat een natuurgeweld! Nachtvorst kregen we ook nog, met overdag heel mooi weer. Het was meestal prachtig tuin-werkweer. Paardebloemen, brandnetels, zevenblad, springbalsemien, hondsdrif komen massaal op. Genoeg te doen dus. Het wordt steeds groener in de tuinen en er is inmiddels veel kleur gekomen. Je kunt zien dat het mooi gaat worden, maar voordat het zover is...

februari 2002

Deze maand is superzacht begonnen, temperaturen van 12 tot 14 graden zijn geen uitzondering. Het is in de tuinen te zien: helleborussen hebben dikke knoppen, madeliefjes, sneeuwkllokjes, krokussen, winteraconieten en toverhazelaars staan volop te bloeien. Diverse struiken en bomen hebben katjes; gelukkig voor de bijen want die vliegen ook geregeld al rond. Dat is echt veel te vroeg, want er valt nog weinig voor ze te halen en wanneer de zon het af laat weten gaan ze vaak dood van de kou. Er is nog steeds heel veel wind en geregeld regen. (Roze) longkruid, viburnum tinus, forsytia en maarts viooltje bloeien nu ook en veel struiken zoals b.v. spirea, vliersoorten en druiven krijgen al blad. Veel vaste planten staan al een eind boven de grond. Na een paar nachtvorstjes (en overdag prachtig weer) blijkt het blad van de photinia's wat ingevroren en later ontdekken we dat ook de knoppen van de azalea's dit jaar waarschijnlijk geen bloemen zullen geven. Maar in dezelfde tijd beginnen de primula's en narcissen op het terras al gele puntjes te vertonen. We snoeien de toppen uit de hulststruiken en we maken een begin met de jaarlijkse snoei van struiken en (fruit)bomen, Het snoeihout gooien we voor een groot gedeelte achter de wal om de tuinen, ter verbreding en versterking. Onder deze takken kunnen vogels en andere dieren voorlopig nog een goed heenkomen vinden of er in nestelen. Verder wordt er ge- en verplant en alvast wat opgeruimd. Af en toe zijn er erg gure dagen met een koude N.O. wind. Dan is het bij de vogelvoederplek weer een drukte van belang met foeragerende vogels. Pinda's en vetbolletjes verdwijnen in rap tempo. Eén keer is er zelfs een spreeuw die vanaf een tak een vetbolletje attaqueert; later hangt hij er ondersteboven aan te bungelen. Een komisch gezicht.

Een rondvliegend paar buizerds maakt kippen en parelhoenders onrustig. Een aantal weidevogels is terug en de wulp laat zich weer horen.

januari 2002

Rond de jaarwisseling, met wat sneeuw en lichte vorst, laten zich vele soorten vogels zien op de voederplek voor de boerderij: kool-, pimpel- en staartmees, roodborst, vink, merel, ring- en heggenmus en één keer een Turkse tortel. De grote bonte specht heeft zich nog niet laten zien. Daarna is het weer erg zacht en vochtig. Er gaat van alles uitlopen: de sneeuwkllokjes stonden eind december al een stukje boven de grond, maar nu groeien ze heel hard; de madeliefjes staan al en de winteraconieten beginnen te bloeien. We beleven een groot aantal stormen; grote en kleinere takken breken van de bomen, een oude sering begeeft het en de schutting achter de beeldengroep waait gedeeltelijk om. Er staat zóveel wind dat we de schutting met geen mogelijkheid overeind krijgen. We stutten 'm voorlopig met een paar palen.

Eind januari bloeien de sneeuwkllokjes volop en al heel wat krokussen. De toverhazelaars bloeien ook. Hier en daar komen al groene puntjes aan de struiken en een aantal vaste planten komt al boven de grond.

- [Expositie 2016](#)
- [SpeurNeuzenPad](#)
- [Diverse tuinen](#)
- [Plattegrond](#)
- [Routebeschrijving](#)
- [Bed&Breakfast](#)
- [Vakantieverblijf](#)
- [Wandelmogelijkheden](#)
- [Anbi Donatie](#)
- [Vrienden van de Kruidenhoeve](#)
- [Rustpunt](#)
- [Links](#)

 Open Tuinendag 3e zaterdag in juni
 groepen en rondleidingen **op afspraak** op andere dagen mogelijk
 mogelijkheid tot **vakantieverblijf** en **bed&breakfast**